

НАЦРТ ЗАКОНА
О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ВРАЋАЊУ ОДУЗЕТЕ ИМОВИНЕ И ОБЕШТЕЋЕЊУ

Члан 1.

У Закону о враћању одузете имовине и обештећењу („Службени гласник РС”, бр. 72/11, 108/13 и 88/15 - УС), у члану 30. став 2. речи: „15 децембра 2017. године” замењују се речима: „30. јуна 2020. године”.

Члан 2.

У члану 31. став 2. речи: „пет година” замењују се речима: „осам година”.
У ставу 5. речи: „пет година” замењују се речима: „осам година”.

Члан 3.

У члану 35. став 4. речи: „30. јуна 2017. године” замењују се речима: „30. јуна 2020. године”.

У ставу 5. речи: „15. децембра 2018. године” замењују се речима: „15. децембра 2021. године”.

У ставу 6. речи: „2018. години” замењују се речима: „2021. години”.

Члан 4.

У члану 37. став 5. речи „31. марта 2017. године” замењују се речима: „31. марта 2020. године”.

Члан 5.

У члану 50. став 2. речи: „пет година” замењују се речима: „осам година”.

Члан 6.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у члану 97. став 1. тачка 7. Устава Републике Србије, којим је прописано да Република Србија уређује и обезбеђује својинске и облигационе односе и заштиту свих облика својине.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Припреми овог закона приступило се имајући у виду проблеме у вези утврђивања основице обештећења по појединачним случајевима и укупног збира основице обештећења, те је стога потребно да се продужи рок за утврђивање укупне основице обештећења, а која се може знати тек пошто се донесе већи број решења о праву на обештећење. Сложеност поступка утврђивања основице обештећења и самог обештећења захтева померање рока и из тог разлога се мора померити и рок за емитовање обвезница, које се емитују како би се регулисао јавни дуг који настаје по основу обештећења.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. овог закона мења се одредба члана 30. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу у погледу почетка рока за обрачун камата.

Чланом 2. овог закона врши се измена члана 31. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, у смислу да се мења рок од пет година на осам година у коме Влада треба да утврди коефицијент за обештећење. Како овај рок тече од дана објављивања јавног позива из члана 42. став 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, и како је највећи број захтева за враћање одузете имовине и обештећење поднет у 2014. години и то преко 45.000 захтева, што са захтевима поднетим у 2012. и 2013. години износи преко 74.000 поднетих захтева, сматрамо оправданим продужење рока.

Такође је неопходно да се има у виду тростепеност поступка реституције. Против решења другостепеног органа неретко се подносе тужбе Управном суду, те и у односу на ове захтеве не постоји сигурност да ли се ради о непокретностима које могу бити предмет натуралног враћања или ће пак бити предмет обештећења, а што опет доводи до тога да је немогуће поуздано утврдити укупну основицу обештећења, на основу које би Влада требало да утврди коефицијент обештећења. Посебно је важна и чињеница да се скоро на свако одбијајуће решење Агенције за реституцију улаже жалба, као и да је готово против сваког другостепеног решења којим се жалба одбија покренут управни спор. С тим у вези, напомињемо да је пред Вишим судовима у току већи број поступака рехабилитације лица којима је одузета имовина, а који представљају предуслов за одлучивање о захтевима за повраћај конфисковане имовине у складу са Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Примена важећих законских решења која се односе на обештећења могла би довести до непрецизно израчунатог коефицијента, што би као последицу могло да има да се за неколико година (када се прецизно утврде све основице обештећења) дође до ситуације у којој би корисницима реституције био исплаћен већи износ од оног који им по закону припада (што би довело до тога да обештећење пређе износ од две милијарде евра који је предвиђен законом).

Чланом 3. овог закона врше се измене у члану 35. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу тако што се акт Владе којим се уређује износ емисије, као и услови дистрибуције и наплате обвезница одлаже за 30. јун 2020. године. Такође, рок доспећа обвезница уместо 15. децембра 2018. године почиње 15. децембра 2021. године, а све у циљу што прецизнијег одређивања укупног износа обештећења.

Чланом 4. овог закона у члану 37. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу врши се измена рока за исплату аконтације обештећења због померања рока из члана 2. овог закона.

Чланом 5. овог закона одредба члана 50. став 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу се мења ради усклађивања са предложеним изменама.

Чланом 6. прописано је ступање на снагу овог закона.

IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити средства у буџету Републике Србије.